

ความเข้าใจเรื่องเชื้อไวรัส เอชไอวี และโรคเอดส์

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น

อายุ 12-14 ปี

Compassion International, Inc.
12290 Voyager Parkway Colorado Springs, CO 80921
<http://www.compassion.com>

สารบัญ

หน้า

บทที่ 1	ความเข้าใจเรื่องการเจริญเติบโต พัฒนาการ และการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย	1 - 6
บทที่ 2	ความเข้าใจเรื่องความบริสุทธิ์	7 - 10
บทที่ 3	ความเข้าใจเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	11 - 14
บทที่ 4	ความเข้าใจเรื่องเชื้อไวรัสเอชไอวี	15 - 18
บทที่ 5	ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์	19 - 22
บทที่ 6	การป้องกันการแพร่ขยายของเชื้อไวรัสเอชไอวี / โรคเอดส์	23 - 27
บทที่ 7	ยุติการกระทำที่ทารุณกับผู้ป่วยโรคเอดส์.....	28 - 31
แบบทดสอบ		32 - 33
การประเมินผลการเรียนรู้		33 - 34
บรรณานุกรม		35

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น อายุ 12 - 14 ปี

บทที่ 1

เรื่อง ความเข้าใจเรื่อง การเจริญเติบโต พัฒนาการ และการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย

หมายเหตุ: การสอนจะได้ผลมากกว่าหากแยกห้องระหว่างเด็กวัยรุ่นชายกับหญิง

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถบอกการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นได้อย่างน้อย 3 อย่าง

คุณสมบัติ

คุณสมบัติที่นักเรียนจะได้รับการพัฒนาตามรายการประเมิน 40 คุณสมบัติสำหรับวัยรุ่นประกอบไปด้วย

1. การนับถือตนเอง (ข้อ 38)

สิ่งที่ต้องเตรียม

1. **ขนาดของกลุ่ม :** เรียนทั้งชั้น แต่เวลาเรียนแบ่งเป็นกลุ่มเด็กวัยรุ่นหญิงและเด็กผู้ชาย
2. **เวลาใช้ในการสอน :** 45 นาที
3. **วัสดุ / อุปกรณ์ :**
 - เศษกระดาษหลายๆแผ่น
 - ดินสอ
 - กล้อง หรือ ภาชนะใช้สำหรับเก็บกระดาษคำถาม
 - แก้วจำนวนแก้วตัว หรือ จุดเครื่องหมายเก็ทสำหรับทำเครื่องหมายบนพื้น สำหรับอุปกรณ์นี้สามารถใช้ชอล์กวาดเส้นเกมส์ OX บนกระดานแทนก็ได้
 - กระดาษคำถามเรื่องการเจริญเติบโตและพัฒนาการ สำหรับกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน
4. **สถานที่ :** แยกห้องเรียนสำหรับเด็กวัยรุ่นหญิงและเด็กผู้ชาย

ขั้นตอนการเรียนการสอน

ในบทเรียนนี้เด็กๆ จะได้เรียนเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายต่างๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงที่เข้าสู่วัยรุ่นสำหรับเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิง เด็กๆ จะได้เรียนรู้ว่าแต่ละเพศนั้นมีลักษณะไม่เหมือนกัน การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจะแตกต่างกันโดยขึ้นอยู่กับเวลาของแต่ละคนเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นปกติ

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ขั้นตอนที่ 1. ให้แบ่งเด็กออกเป็นสองทีม วางเก้าอี้เก้าตัวเป็นแถวๆ ละสามตัว และให้เด็กนับเลขเรียงลำดับ เพื่อใช้ในการตอบคำถามต่อไป

คำแนะนำ: ผู้สอนอาจให้เด็กผู้ชายแข่งกับเด็กผู้หญิง แต่ก็ไม่ได้จำเป็นเท่าใดนัก แต่หากว่าเป็นทีมผสม เด็กจะต้องหาทางแบ่งแยกความแตกต่างระหว่างสองทีมให้เห็นอย่างชัดเจน เช่นอาจจะติดเทปไว้ที่ด้านหลังเสื้อ หรือติดกระดาษสีไว้บนเสื้อก็ได้

ขั้นตอนที่ 2. ครูพูดว่า: “เกมส์นี้ชื่อว่าเกมส์ OX (ทิก แทค โท) เป้าหมายของเกมส์นี้คือเรียงได้สามคนในหนึ่งแถว แต่ละทีมจะได้โอกาสในการตอบคำถาม หากว่าตอบถูกสมาชิกคนหนึ่งของทีมก็จะได้ไปนั่งที่เก้าอี้ ตัวหนึ่ง แล้วอีกทีมก็จะมีโอกาสตอบคำถามบ้าง หากว่าตอบถูกก็จะไปนั่งที่เก้าอี้เช่นเดียวกัน แต่หากว่าตอบผิดอีกทีมหนึ่งก็จะได้โบนัสคือได้โอกาสในการตอบคำถาม แต่ละทีมจะพยายามนั่งเรียงให้ได้ สามคนในหนึ่งแถวซึ่งในขณะเดียวกันก็ต้องพยายามกันไม่ให้อีกทีมนั่งได้สามคนในหนึ่งแถวก่อนทีมของเรา (ดูตัวอย่างของเกมส์ OX “ทิก แทค โท” ในกล่องด้านล่าง)

	X	O
	X	
	O	X

คำถามสำหรับเกมส์ OX (ทิก แทค โท)

- เด็กทารกจะอยู่ในครรภ์มารดาเป็นเวลาที่เดือน? (9 เดือน)
- เด็กผู้หญิงมีการเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่เร็วกว่าเด็กผู้ชายใช่หรือไม่? (ใช่)
- เราเรียกรูขุมขนที่เกิดการอุดตันด้วยน้ำมันและเกิดการอักเสบว่าอะไร? (สิว)
- เป็นเรื่องปกติหรือไม่ที่คนเราจะมียุงรบกวนทุกๆ วัน?
(ใช่ ผมคนเราจะร่วงประมาณ 50 ถึง 150 เส้นทุกวัน)
- ทำไมคนเราจึงมีเหงื่อ? (เพื่อช่วยในการควบคุมอุณหภูมิของร่างกาย)
- อะไรเป็นสาเหตุให้เกิดกลิ่นตัว? (แบคทีเรียผสมกับเหงื่อ)
- เป็นสิ่งปกติหรือไม่ที่เด็กผู้ชายจะมีเสียงแตกหนุ่มเวลาที่พูด? (ใช่)
- สิ่งที่สำคัญที่สุดในการดูแลฟันของเราคืออะไร? (แปรงฟันทุกวัน)
- เด็กทารกที่อยู่ในครรภ์มารดาหายใจหรือไม่?
(ไม่ แม่จะนำพาออกซิเจนให้กับทารกในครรภ์โดยผ่านทางเลือด)
- เราเรียกช่วงวัยใดที่เด็กหนุ่มสาวสามารถที่จะสืบพันธุ์ได้? (ช่วงเข้าสู่วัยรุ่น)

กิจกรรมการเรียนรู้

การเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็กหญิง

หมายเหตุ: แยกเด็กหญิงและเด็กชายให้เรียนคนละห้อง

ขั้นตอนที่ 1. ให้ครูพุดดังต่อไปนี้:

- ก. วันนี้เราจะพูดถึงเรื่องการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกายที่เกิดขึ้นของเด็กผู้หญิงเมื่อโตขึ้นว่า มีการเปลี่ยนแปลงอะไรบ้างที่สามารถเห็นได้เมื่อเด็กผู้หญิงเจริญเติบโต? (ให้เวลาในการตอบคำถาม) เด็กหญิงบางคนก็อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงก่อนคนอื่นซึ่งเป็นเรื่องปกติ
- ข. ร่างกายของเราผลิตสารที่เราเรียกว่า “ฮอร์โมน” ฮอร์โมนจะช่วยควบคุมการทำงานในส่วนต่างๆ ของร่างกายมันจะบอกกับร่างกายว่าเมื่อไหร่ที่ร่างกายต้องเริ่มเปลี่ยนแปลงเพื่อจะสามารถสร้างและอุ้มท้องได้ และสิ่งนี้โดยปกติจะเกิดขึ้นในเด็กผู้หญิงเร็วกว่าเด็กผู้ชายประมาณสองปี เราเคยสังเกตหรือไม่ว่าเด็กหญิงจะสูงกว่าเด็กชายในวัยเดียวกัน? สิ่งเหล่านี้ก็คือการเปลี่ยนแปลงบางอย่างที่เกิดขึ้น:
 - ผิวหนัง (รวมทั้งหนังศีรษะ) ผลิตน้ำมันมากขึ้น (อาจจะพูดถึงเรื่องสิวและความจำเป็นที่ต้องดูแลล้างหน้าให้สะอาดมากขึ้น)
 - ร่างกายขับเหงื่อมากขึ้น (ต้องคุยเรื่องการอาบน้ำให้สะอาดมากขึ้นและอาจใช้ผลิตภัณฑ์ในการดับกลิ่นกายหากว่าเหมาะสมกับวัฒนธรรม)
 - หน้าอกเริ่มขยายใหญ่ขึ้น (โดยปกติหน้าอกทั้งสองข้างจะโตไม่เท่ากัน)
 - สะโพกขยายใหญ่ขึ้น
 - เริ่มมีขนบริเวณใต้รักแร้ และในที่ลับ
 - เริ่มมีประจำเดือน (ปกติจะเริ่มมีประจำเดือนสองปีหลังจากการมีหน้าอก)
- ค. ประจำเดือนคือการมีเลือดไหลออกมาจากบริเวณช่องคลอด ซึ่งเป็นช่องที่อยู่บริเวณขาทั้งสองข้าง ประจำเดือนจะมีทุกๆ เดือนในผู้หญิงและจะมีระยะเวลาประมาณสามถึงเจ็ดวัน ปริมาณของประจำเดือนอาจจะดูมากแต่จริงๆ แล้วมีปริมาณเพียงแค่นกถึงเจ็ดช้อนชาเท่านั้น
- ง. ช่องคลอดเป็นหนึ่งในสามช่องที่เปิดอยู่บริเวณระหว่างขาของผู้หญิง ช่องแรกคือช่องปัสสาวะ ช่องที่สองคือช่องคลอดซึ่งจะนำไปสู่มดลูก คือที่ซึ่งประจำเดือนไหลออกมา ช่องที่สามคือ ทวารหนัก
- จ. มดลูกมีขนาดเท่ากับกำปั้นของเรา เมื่อผู้หญิงท้องมดลูกจะเป็นตัวรองรับเด็กทารกและขยายใหญ่ขึ้นตามการเจริญเติบโตของทารกทุกเดือน ฮอร์โมนจะเป็นตัวช่วยให้ไข่ใบเล็กๆ หลุดออกมาจากรังไข่ข้างใดข้างหนึ่งของมดลูกฮอร์โมนจะทำให้เยื่อบุผนังมดลูกหนาขึ้น ถ้าไข่ได้รับการปฏิสนธิกับเซลล์สืบพันธุ์ของผู้ชายหรือเรียกว่าตัวอสุจิก็จะเกิดเป็นทารก แต่ถ้าหากไม่มีการปฏิสนธิขึ้นเยื่อบุผนังก็สลายตัวออกมาพร้อมหลอดเลือด เรียกว่าประจำเดือน

ขั้นตอนที่ 2. ให้เวลาสำหรับคำถามที่เด็กๆ สงสัยให้เด็กๆ ถามได้

- ก. ขึ้นอยู่กับกลุ่มและความสบายใจในการคุยเกี่ยวกับหัวข้อนี้ ผู้สอนอาจจะให้เด็กวัยรุ่นหญิงเขียนคำถามต่างๆ ในกระดาษก็ได้

- ข. เก็บคำถามและตอบคำถามที่เหมาะสม
- ค. ให้บอกกับเด็กผู้หญิงว่าบางคำถามน่าจะดีกว่าหากตอบเป็นการส่วนตัวหรือให้พ่อแม่เป็นผู้ตอบ
- ง. หากว่าคำถามใดที่ไม่ได้ตอบภายในกลุ่ม ให้บอกกับเด็กผู้หญิงว่าผู้สอนพร้อมที่จะตอบคำถามหลังเวลาเรียน

ขั้นตอนที่ 3. เมื่อตอบคำถามเสร็จให้จบด้วยการอธิษฐานขอบพระคุณพระเจ้าที่สร้างผู้หญิงขึ้นมาอย่างปราณีตสวยงามและพิเศษ

การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของเด็กชาย

หมายเหตุ: แยกเด็กหญิงและเด็กชายให้เรียนคนละห้อง

ขั้นตอนที่ 1. ครูพูดดังต่อไปนี้:

- ก. วันนี้เราจะพูดถึงเรื่องการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นของเด็กผู้ชายเมื่อโตขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงอะไรบ้างที่สามารถเห็นได้เมื่อเด็กผู้ชายมีการเจริญเติบโต? (ให้เวลาในการตอบคำถาม) เด็กผู้ชายบางคนก็อาจจะเปลี่ยนแปลงเร็วกว่าคนอื่น ซึ่งเป็นสิ่งปกติ
- ข. ร่างกายของเราผลิตสสารที่เราเรียนว่า “**ฮอร์โมน**” ฮอร์โมนจะช่วยควบคุมการทำงานในส่วนต่างๆ ของร่างกาย มันจะบอกกับร่างกายว่าเมื่อไหร่ที่ร่างกายจะต้องเริ่มเปลี่ยนแปลงเพื่อที่จะสามารถสร้างตัวอสุจิ และสิ่งเหล่านี้ก็คือการเปลี่ยนแปลงบางอย่างที่เกิดขึ้น:
 - ผิวหนัง (รวมทั้งหนังศีรษะ) ผลิตน้ำมันมากขึ้น (อาจจะพูดถึงเรื่องสิวและความจำเป็นที่จะต้องล้างหน้าให้สะอาดมากขึ้น)
 - ร่างกายขับเหงื่อมากขึ้น (ต้องคุยเรื่องการอาบน้ำให้สะอาดมากขึ้นและอาจใช้ผลิตภัณฑ์ในการดับกลิ่นกาย หากว่าเหมาะสมกับวัฒนธรรม)
 - ร่างกายสูงขึ้น
 - หน้าอกเริ่มที่จะขยายใหญ่ขึ้น
 - เริ่มมีขนบริเวณใต้รักแร้ และในที่ลับ
 - เสียงจะเริ่มลึกขึ้นและแตกเมื่อพูด
 - อวัยวะเพศชาย และลูกอัณฑะจะขยายใหญ่ขึ้น (และไม่จำเป็นที่จะขยายใหญ่เท่ากันทุกคน)
- ค. ตัวอสุจิ คือเซลล์สืบพันธุ์ของเพศชาย เซลล์สืบพันธุ์ของเพศหญิงเรียกว่าไข่ ตัวอสุจิและไข่ต้องได้รับการปฏิสนธิจึงจะทำให้เกิดทารก ตัวอสุจิจะถูกผลิตในอัณฑะ และอัณฑะอยู่บริเวณด้านหลังของอวัยวะสืบพันธุ์ซึ่งอยู่ในถุงหุ้มอัณฑะ ตัวอสุจิออกจากอัณฑะและปนมากับของเหลว เราเรียกของเหลวที่ปนกับตัวอสุจิว่าน้ำอสุจิ และน้ำอสุจิจะออกจากร่างกายทางอวัยวะเพศชาย และช่องทางนี้ก็เป็นที่ย่อยกันกับช่องปัสสาวะแต่ว่าทั้งสองอย่างนี้จะไม่ออกมาจากร่างกายในเวลาเดียวกัน
- ง. การแข็งตัว คือการที่อวัยวะเพศชายแข็งตัวและตั้งขึ้นจากร่างกาย จะเกิดขึ้นเมื่อผู้ชายหรือเด็กชายได้รับการกระตุ้นทางเพศ หรือบางครั้งก็ไม่มีเหตุผลใดๆ ทั้งสิ้น บางครั้งน้ำอสุจิไหลออกมาจากอวัยวะเพศชายซึ่งเรียกว่าการหลั่ง บางครั้งสิ่งนี้ก็เกิดขึ้นขณะ

ที่เด็กชายนอนหลับเป็นเรื่องปกติ ซึ่งเราเรียกว่าฝันเปียก ซึ่งไม่ได้หมายความว่าเขา ฝันเกี่ยวกับเซ็กส์ สิ่งนี้เป็นปกติสำหรับเด็กผู้ชายทุกคน

ขั้นตอนที่ 2. ให้เวลาสำหรับการตอบคำถาม เพราะเด็กผู้ชายอาจจะยังมีข้อสงสัยอยู่

- ก. ขึ้นอยู่กับกลุ่มและความสบายใจในการคุยเกี่ยวกับหัวข้อนี้ ผู้สอนอาจจะให้เด็กวัยรุ่น ชายเขียน คำถามต่างๆ ลงบนกระดาษ
- ข. เก็บคำถามและตอบคำถามที่เหมาะสม
- ค. ให้บอกกับเด็กวัยรุ่นชายว่าบางคำถามน่าจะดีกว่าหากจะตอบเป็นการส่วนตัวหรือ ให้พ่อแม่เป็นผู้ตอบ
- ง. หากว่าคำถามใดที่ไม่ได้ตอบภายในกลุ่ม ให้บอกกับเด็กชายว่าผู้สอนพร้อมที่จะตอบ คำถามหลังเวลาห้องเรียน

ขั้นตอนที่ 3. เมื่อตอบคำถามเสร็จ ให้จบด้วยการอธิษฐานขอบพระคุณพระเจ้าที่สร้างผู้ชายขึ้นมา อย่างปราณีตและมีความพิเศษ

คำถามต่าง ๆ ที่เด็กชายและเด็กหญิงอาจจะถาม

หากเราคาดการณ์คำถามต่างๆ ไว้ล่วงหน้า เราจะได้เตรียมตัวในการตอบคำถามของเด็กวัยรุ่น

คำถาม	คำตอบ
การมีประจำเดือนเจ็บไหม?	เด็กหญิงบางคนอาจปวดเกร็ง ซึ่งโดยทั่วไปจะเป็นการปวด ถ่วงบริเวณท้องน้อยหรือปวดหลัง ซึ่งก็อาจจะปวดบริเวณ ขาได้ด้วย สิ่งนี้เป็นปกติซึ่งจะสามารถลดอาการปวดได้ โดยการออกกำลังกาย
ทำไมจึงรู้สึกหงุดหงิดมากก่อน การเป็นประจำเดือน?	การเปลี่ยนแปลงของระดับฮอร์โมน เป็นสาเหตุของ อารมณ์ขึ้นๆ ลงๆ ซึ่งเป็นเรื่องปกติ
จริงหรือไม่ที่เราไม่สามารถสระผม อาบน้ำ หรือออกกำลังกาย ในช่วงที่เราเป็นประจำเดือน?	ไม่จริง การเป็นประจำเดือนเป็นเรื่องปกติในชีวิตของผู้หญิง ดังนั้นจึงควรที่จะทำกิจวัตรประจำวันตามปกติ
เป็นสิ่งที่ปกติหรือไม่ที่จะมีน้ำสีขาว หรือ ของเหลวสีใส ออกมาจากช่องคลอด?	ใช่ ปริมาณอาจจะแตกต่างกันออกไปในแต่ละเดือน ซึ่งจะ สังเกตว่าจะมีมากในช่วงกลางๆ ของรอบเดือน สองอาทิตย์ก่อนประจำเดือนจะมา
เราควรเปลี่ยนผ้าอนามัยบ่อยแค่ไหน?	ขึ้นอยู่กับปริมาณประจำเดือนที่มี แต่สิ่งที่สำคัญคือ ต้อง รักษาความสะอาด โดยทั่วไปควรเปลี่ยนผ้าอนามัย สี่ถึงหกครั้งต่อวัน
ทำไมบางครั้งถึงเจ็บหน้าอก?	ขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมน หน้าอกแต่ละข้าง ก็อาจจะโตไม่เท่ากัน แต่ก็จะมีขนาดใกล้เคียงกัน ซึ่งเป็นเรื่องปกติที่หน้าอกข้างหนึ่งจะใหญ่กว่าอีกข้างหนึ่ง เล็กน้อย

คำถาม	คำตอบ
การที่เด็กผู้ชายมีหน้าอกที่ใหญ่ขึ้น เป็นเรื่องปกติหรือไม่?	บางครั้งเด็กผู้ชายก็จะรู้สึกบวมและเจ็บบริเวณรอบๆ หน้าอก เป็นสิ่งปกติเพราะเป็นการเปลี่ยนแปลงของ ฮอรโมน และไม่นานอาการก็จะหายไป
เป็นสิ่งที่ปกติหรือไม่ที่ลูกอณฑะข้างหนึ่งจะใหญ่กว่าอีกข้างหนึ่ง?	ใช่ ไม่มีใครที่จะมีทั้งสองข้างของร่างกายที่เหมือนกัน
ทำไมบางครั้งลูกอณฑะถึงหดตัว?	ตัวอสุจิจะถูกทำลายโดยความร้อน ดังนั้นการที่ลูกอณฑะ ห้อย อยู่นอกร่างกาย การหดตัวหรือการที่ร่างกายพักผ่อน เป็นวิธีการของร่างกายที่จะเก็บน้ำอสุจิให้เย็นกว่าอุณหภูมิ ของร่างกาย
เราสามารถมองเห็นตัวอสุจิได้ หรือไม่?	ไม่ได้ เพราะว่าตัวอสุจิมีขนาดเล็กมาก ในน้ำอสุจิหนึ่งหยด จะมีตัวอสุจิอยู่ประมาณ 1000 ตัว
ทำไมอวัยวะเพศถึงได้แข็งตัว?	ภายในอวัยวะเพศไม่ได้มีกล้ามเนื้อ ดังนั้นจึงไม่สามารถ ขยับได้มาก แต่มันเต็มไปด้วยหลอดเลือดเมื่อผู้ชาย เกิดอารมณ์ทางเพศเลือดก็จะมาคั่งอยู่บริเวณอวัยวะเพศ และเกิดการแข็งตัวขึ้นโดยไม่ได้ตั้งใจ ซึ่งไม่มีใครสังเกตได้ และมันก็จะหดตัวลงในเวลาอันสั้น
การฝันเปียกจะทำให้เด็กผู้ชายป่วย ได้หรือไม่?	ไม่ได้ เป็นเรื่องปกติที่บ่อยครั้งเด็กผู้ชายจะเจอสิ่งที่เหนียวๆ หรือรอยเปียกบนเตียงเวลาตื่นนอน และเมื่อเด็กผู้ชาย เติบโตขึ้นสิ่งนี้ก็จะกลายเป็นน้อยลง เป็นเรื่องปกติที่เด็กผู้ชาย จะมีอาการฝันเปียก

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น อายุ 12 - 14 ปี

บทที่ 2

เรื่อง ความเข้าใจเรื่องความบริสุทธิ์

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถบอกสามวิธีที่จะแสดงออกถึงการเคารพต่อผู้อื่น

คุณสมบัติ

คุณสมบัติที่นักเรียนจะได้รับการพัฒนาตามรายการประเมิน 40 คุณสมบัติสำหรับวัยรุ่นประกอบไปด้วย

1. ความซื่อสัตย์ (ข้อ 28)
2. การอดกลั้น (ข้อ 31)
3. การนับถือตนเอง (ข้อ 38)

สิ่งที่ต้องเตรียม

1. ขนาดของกลุ่ม : ทั้งชั้นเรียนโดยบางครั้งจะแบ่งเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4-5 คน
2. เวลาที่ใช้ในการสอน : 45 นาที
3. วัสดุ/ อุปกรณ์ :
 - กระดาษ, ดินสอ
4. สถานที่ : ห้องเรียน

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน

ในบทเรียนนี้ เด็กๆ จะเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการเคารพตนเองและต่อผู้อื่นสามารถช่วยในเรื่องของการ รักษาการเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานได้ เด็กวัยรุ่นจะได้เรียนรู้ว่าค่านิยมของเรามาจากพระเจ้า และช่วยให้เรามีจุดมุ่งหมายในชีวิต

การนำเข้าสู่บทเรียน:

- ขั้นตอนที่ 1. แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4-5 คน ขึ้นอยู่กับขนาดของชั้นเรียน แต่ละกลุ่มจะมีเวลา 3-4 นาที ที่จะคิดเกี่ยวกับลักษณะพิเศษต่างๆ ของเพื่อนในวัยเดียวกันที่เขารู้สึกชื่นชม
- คำแนะนำ:** อาจจะดีกว่าหากว่าจะแบ่งเด็กออกเป็นกลุ่มโดยแยกเป็นกลุ่มเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชาย เด็กควรเขียนลักษณะพิเศษต่างๆ ที่เขารู้สึกชื่นชมกับเพศตรงข้าม
- ขั้นตอนที่ 2. เมื่อหมดเวลา ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาแบ่งปันถึงสิ่งที่กลุ่มของตนได้ช่วยกันคิด ควรสังเกตว่า
5. ลักษณะพิเศษต่างๆ เหมือนกันในแต่ละกลุ่มหรือไม่?
 6. กลุ่มของเด็กวัยรุ่นชายมีความชื่นชมในสิ่งที่เหมือนกันกับที่กลุ่มของเด็กวัยรุ่นหญิงหรือไม่? แล้วทำไมถึงได้คิดเช่นนั้น?
 7. คนเราจะรู้สึกชื่นชมลักษณะอยู่ในดินแดนที่ไกลจากบ้านของเขาและไม่ได้กลับบ้านอีกเลย พระเจ้าได้ใช้ตลอดชีวิตของเขาในการนำกษัตริย์ต่างชาติ เขาได้ทำนายความฝันด้วย นิมิตที่พระเจ้าทรงประทานแก่เขาให้กับพวกเราได้ว่ายุคสุดท้ายจะเป็นอย่างไร และพระเจ้าจะเอาชนะความชั่วได้อย่างไร
- ค. เอสเธอร์เป็นหญิงสาวที่พระเจ้าใช้ให้ช่วยเหลือชาวยิวจากการถูกฆ่าทั้งหมด เธอเป็นคนที่ถูกกล่าวหา และกล่าวร้ายด้วยชีวิตของเธอเอง โดยที่เธอไปขออ้อนวอนกษัตริย์เพื่อประชาชนของเธอ ดังนั้นประชาชนของเธอก็ปลอดภัยและพระเยซูก็สืบสายโลหิตมาจากเธอเช่นเดียวกัน
- ง. คนเหล่านี้คงจะไม่สามารถที่จะทำสิ่งเหล่านี้ได้หากว่าเขาไม่เชื่อฟังพระเจ้า เขายอมต่อสถานการณ์ที่เป็น อยู่และทำตนให้บริสุทธิ์ เขาก็ไม่ได้ทำตัวเหมือนกับคนที่อยู่รอบข้างเขา เราพิเศษสำหรับพระเจ้า เมื่อเราทำตนให้บริสุทธิ์ เพื่อที่พระองค์จะทรงใช้เราเพื่อวัตถุประสงค์ของพระเจ้า

เคารพซึ่งกันและกัน

ครูพูดดังต่อไปนี้:

- ก. เมื่อเรารู้ว่าเราเป็นคนที่พิเศษสำหรับพระเจ้า เราสามารถที่จะเคารพตัวเอง การเคารพคือการที่เราชื่นชมคนอื่น หรือการที่เราให้ความสำคัญกับความรู้สึกหรือสิ่งที่เขาต้องการ เราจะสามารถเคารพตนเองได้อย่างไร? (ให้เวลาเด็กในการตอบ)
- ข. เราสามารถเคารพตนเองได้โดย:
 - ดูแลร่างกายของเรา
 - ยอมรับสิ่งที่พระเจ้าบอกเกี่ยวกับตัวเรา

- พระองค์ทรงสร้างเราเพื่อวัตถุประสงค์ที่พิเศษ
 - พระองค์ทรงรักเรา
 - พระองค์ทรงให้อภัยเรา
 - พระองค์ทรงอยู่ในเราและให้อำนาจแก่เราในการทำสิ่งที่พระองค์ทรงบอก
 - ตั้งขอบเขตเพื่อปกป้องตัวเรา เราสามารถทำสิ่งนี้ได้โดยการที่เราต้องรู้ก่อนว่าเมื่อไหร่ที่จะเหมาะสมที่จะพูดว่า “ไม่” และเราไม่จำเป็นต้องทำบางสิ่งเพียงแค่ว่าบางคนบอกให้เราทำ ตัวอย่างเช่น เราไม่สูบบุหรี่ เพียงเพราะบางคนบอกให้เราทำ เราไม่มีเพศสัมพันธ์เพราะว่าแผนของเราต้องการ
 - การเชื่อฟังพระคำพระเจ้าเป็นการมีชีวิตและการเป็นอย่างที่เราต้องการให้เราเป็น
- ค. ไม่เพียงแต่เราพิเศษ คนอื่นก็พิเศษสำหรับพระเจ้าด้วย พระเจ้าอยากให้เราเคารพเขาด้วย การเคารพผู้อื่นหมายความว่าอย่างไร? เราจะแสดงออกว่าเราเคารพเพื่อนหรือเพื่อนร่วมชั้นของเราได้อย่างไร? (ให้เวลาเด็กในการตอบ)
- ง. เราสามารถแสดงการเคารพผู้อื่นได้โดย:
- แสดงออกกับเขาด้วยความเมตตาและสุภาพ (พูดคำว่า “กรุณา” และ “ขอบคุณ”)
 - ตั้งใจฟังเมื่อผู้อื่นพูด
 - ไม่พูดสิ่งที่ไม่ดีเกี่ยวกับผู้อื่น
 - มีสัจจะต่อคำพูดของตน (ทำในสิ่งที่เราบอกว่าจะทำ)
 - ไม่เอาเปรียบผู้อื่น
 - ลอกลงให้เขาให้บางอย่างกับเรา
 - ใช้เขาเพื่อให้ได้ซึ่งสิ่งที่เราอยากได้
 - ให้เขาหลงเชื่อว่าเราจะทำบางสิ่งบางอย่างแต่เรารู้ว่าเราจะไม่ทำ

กิจกรรมสรุปบทเรียน

ขั้นตอนที่ 1. แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่มย่อยอีกครั้ง (หรือจัดกลุ่มใหม่โดยให้มีเด็กวัยรุ่นคนใหม่ด้วย) แต่ละกลุ่มควรที่จะได้รายชื่อของลักษณะพิเศษจากกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นตอนที่ 2. ครูพูดดังต่อไปนี้:

- ก. วิธีการคิดของเรา และการเป็นตัวเราจะส่งผลกระทบต่อวิธีการแสดงออกของเรา ลองมองดูถึงลักษณะพิเศษที่เรารู้สึกชื่นชมในคนอื่น ๆ แล้วให้คิดถึงการกระทำของคนที่มีลักษณะพิเศษที่แสดงออกมาอย่างนั้น (ตัวอย่างเช่น มีความซื่อสัตย์ ทำให้เขาพูดแต่ความจริง, การมีอารมณ์ขัน ทำให้เขาไม่โกรธง่ายหากว่ามีใครล้อเล่นกับเขา)

หมายเหตุ: หากว่ากลุ่มใดไม่มีรายการของลักษณะพิเศษต่างๆ เพียงพอ ผู้สอนอาจจะเตรียมลักษณะพิเศษต่างๆ ให้เด็กเพิ่มเติมเพื่อสามารถทำกิจกรรมนี้ต่อไปได้

- ข. การเคารพและความบริสุทธิ์ ส่งผลต่อการกระทำของเรา เมื่อเราให้คุณค่าของความเคารพกับความบริสุทธิ์เราก็จะ:

- ขั้นตอนที่ 3. จบบทเรียนนี้ด้วยการอธิษฐาน ขอให้พระเจ้าช่วยเราในการใช้ชีวิตที่จะถวายเกียรติแด่พระเจ้า และขอพระองค์นำแผนการที่พระองค์ทรงมีในชีวิตของเรา

[illegible]

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น อายุ 12 - 14 ปี

บทที่ 3

เรื่อง ความเข้าใจเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถบอกได้ว่าโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ สามารถติดต่อจากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่งได้อย่างไรบ้าง

คุณสมบัติ

คุณสมบัติที่นักเรียนจะได้รับการพัฒนาตามรายการประเมิน 40 คุณสมบัติสำหรับวัยรุ่นประกอบไปด้วย

1. ทักษะในการปฏิเสธ (ข้อ 35)
2. พลังในตัวเอง (ข้อ 37)

สิ่งที่ต้องการ

1. ขนาดของกลุ่ม : สอนทั้งชั้นเรียน, และมีแบ่งเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 3-4 คน
2. เวลาที่ใช้ในการสอน : 45 นาที
3. วัสดุ/ อุปกรณ์ :
 - กระดาษ, ดินสอ สำหรับแต่ละกลุ่มย่อย
 - สีเมจิก สำหรับกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน
4. สถานที่ : ห้องเรียน

ขั้นตอนการเรียนการสอน

ในบทเรียนนี้เด็กจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ต่างๆ และวิธีการติดต่อจากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง เด็กจะได้เรียนรู้วิธีการป้องกัน และทำแผ่นโปสเตอร์เกี่ยวกับ การหยุดการแพร่กระจายของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ก่อนที่จะเริ่มสอนโดยที่ไม่ให้เด็กรู้ตัวเลย ให้เลือกเด็กสองคนเพื่อออกมาแสดงเป็นเด็กวัยรุ่นที่ติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ให้ติดเครื่องหมาย X หรือ เขียนเครื่องหมาย X ขนาดเล็ก บนมือของเขา

คำแนะนำ: จะดีที่สุดหากเลือกเด็กเด็กวัยรุ่นที่ไม่ซ้ำยา หลังจากกิจกรรมแล้ว ให้บอกเด็กอีกครั้งว่า นี่เป็นเพียงการแสดง และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ก็ไม่ได้ติดต่อกันจากการสัมผัสแบบธรรมดา

ขั้นตอนที่ 1. เริ่มโดยการกล่าวทักทายเด็กทุกคนที่มาเรียน และบอกให้เด็กๆ ทักทายเพื่อนๆ ก่อนจะนั่งลง หลังจากนั้น สองสามนาทีก็ให้เด็กทุกคนนั่งลง

ขั้นตอนที่ 2. ให้เด็กวัยรุ่นสองคนที่มีเครื่องหมายกากบาทบนมือลุกขึ้น

ขั้นตอนที่ 3. ครูถามคำถามดังต่อไปนี้:

- ก. มีใครบ้างที่ได้ทักทายเพื่อนสองคนนี้? ให้ลุกขึ้น
- ข. มีใครบ้างที่ได้ทักทายเพื่อนที่ได้ลุกขึ้นด้วย? นี่เป็นตัวอย่างวิธีการแพร่กระจายของโรคติดต่อ ทางเพศสัมพันธ์ไปสู่คนจำนวนมากมาย คนที่ป่วยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มักจะไม่ว่า และสามารถที่จะแพร่กระจายโรคโดยที่เขาเองก็ไม่ว่าตัว
- ก. เด็กๆ เคยได้ยินอะไรมาบ้างเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์? (ให้เวลาตอบ)
- ข. เด็กๆ มีคำถามอะไรบ้างเกี่ยวกับโรคเหล่านี้? (ให้เวลาในการตอบ)
- ค. วันนี้เราจะพยายามตอบคำถามต่างๆ ที่มี สำคัญที่เราต้องรู้ความจริงเพื่อที่เราจะสามารถ ป้องกันตัวเองได้

กิจกรรมการเรียนรู้

การแพร่กระจายของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

ครูพูดดังต่อไปนี้:

- ก. ดังที่เราอาจจะเคยทราบมาแล้วว่า โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เป็นปัญหาใหญ่สำหรับวัยรุ่น ไม่สำคัญว่าเราจะเป็นเด็กผู้ชายหรือเด็กผู้หญิง จะอายุน้อยกว่าหรือแก่กว่า หรือมาจากไหนก็ตาม ถ้าเรามีเพศสัมพันธ์เราก็มีความเสี่ยงที่จะติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้เช่นกัน
- ข. วัยรุ่นบางคนคิดว่าเขาต้องมีเพศสัมพันธ์เท่านั้นถึงจะติดโรคได้ แต่ที่จริงแล้วไม่ถูกต้อง โรคติดต่อ ทางเพศสัมพันธ์บางโรค เช่นโรคหูดที่อวัยวะเพศ หรือ โรคเริม แพร่กระจายโดยการสัมผัส ทางผิวหนังที่เจ็บ หรือจุดที่ติดเชื้อ หรือการสัมผัสที่ลึกซึ่งทุกรูปแบบสามารถแพร่กระจายได้ทั้งสิ้น
- ค. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สามารถติดต่อได้หลายวิธีเช่น:

- การสัมผัสที่ลึกซึ้ง ในที่นี้หมายถึงการสัมผัสอวัยวะในท่อน้ำของอีกฝ่ายหนึ่ง การติดต่ออาจเกิดจากแผลเล็กๆ ในปาก ช่องทวารหนัก และอวัยวะเพศ
 - จากมารดาที่ติดเชื้อสู่ทารกที่อยู่ในครรภ์ ทั้งที่อยู่ในครรภ์และโดยการแพร่เชื้อผ่านสายสะดือ
 - การสัมผัสถูกเลือดหรือเนื้อเยื่อบนเข็มฉีดยาที่ใช้แล้ว อุปกรณ์ที่ใช้ในการตัด เช่น มีด หรือการให้โลหิต
- ง. วัยรุ่นที่มีโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อาจมีอาการหลายๆ อาการ เช่น เลือดออก เจ็บ หรือปวด แต่บ่อยครั้งคนที่ เป็นโรคมักไม่รู้ตัว และแม้ว่าเขาไม่รู้ตัวเขาก็สามารถแพร่กระจายโรคให้คนอื่นได้ ถึงแม้ว่าเขาไม่รู้ตัวว่าเขาเป็นโรค แต่เขาก็ลงท้ายด้วยผลกระทบที่เลวร้ายมากมาย เช่น ไม่สามารถมีลูกได้ หรือการเสียชีวิต
- ตัวอย่าง:** หนึ่งในสี่ของหญิงที่ตั้งครรภ์โดยที่ไม่ได้รักษาโรคซิฟิลิส จะทำให้ทารกตายในครรภ์
- จ. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โรคหนึ่งที่มีมักจะพบคือโรคหนองใน
- โรคที่แพร่จากคนหนึ่งที่ไม่รู้ว่าเป็นโรค หรือไม่สนใจในอาการของมัน
 - หากว่าคนนั้นไม่มีอาการต่างๆ โรคนี้มักจะเริ่มอาการสองถึงเจ็ดวันหลังจากการมีเพศสัมพันธ์ กับคนที่เป็นโรค
 - อาการโรคหนองในมีดังต่อไปนี้:
มีเลือดไหล หรือมีน้ำคั่งหลัง ออกมาจากอวัยวะเพศ ช่องคลอด หรือทวารหนัก รู้สึกเจ็บเมื่อปัสสาวะ
เจ็บบริเวณท้องน้อย หรือบริเวณระหว่างขาทั้งสองข้าง
เจ็บด้านในอวัยวะเพศ
 - โรคหนองในอาจจะทำให้ทั้งชายและหญิง เป็นหมันได้ (ไม่สามารถมีลูกได้)
 - เกือบครึ่งหนึ่งของหญิงที่ตั้งครรภ์ แม่ที่เป็นโรคนี้ลูกก็จะเสียชีวิต หรือไม่แข็งแรง แต่หากว่าทารกนั้นรอดชีวิตอยู่ได้ ก็จะมีโอกาสมากที่จะเกิดมาโดยเป็นโรคติดเชื้อในตา ซึ่งจะทำให้ตาบอด มีเด็กทารกมากมายที่เกิดมาแล้วตาบอดเพราะเกิดจากการติดเชื้อ (สถิติทั่วโลก เด็กทารกที่เกิดมาแล้วตาบอดมีถึง 1,000 ถึง 4,000 คน ต่อปี)
 - โรคนี้สามารถรักษาได้ด้วยยาปฏิชีวนะและสามารถรักษาให้หายได้
- คำแนะนำ:** หากว่ามีโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อื่นใดที่อาจจะแพร่หลายในชุมชน จะมีประโยชน์ที่จะทำการ ค้นหาและนำมาสอนแทนโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สองโรคที่นำมา
- ฉ. โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อีกโรคหนึ่งที่เป็นกันมากคือโรค แผลริมอ่อน
- โรคนี้ติดต่อได้โดยการสัมผัสอย่างลึกซึ้งกับผู้ที่ เป็นโรค
 - อาการของโรคมักจะเริ่มสองถึงห้าวันหลังจากที่สัมผัส แต่อาจใช้เวลามากถึงสองสัปดาห์ก็ได้

- เริ่มจากการเป็นจุดสีแดงและเปลี่ยนไปเป็นแผลพองมีน้ำหนอง หลังจากนั้นแผลจะแตก และทำให้เป็นแผลเปื่อยเจ็บ แผลเปื่อยนี้อาจจะอยู่บนอวัยวะเพศ ระหว่างขาทั้งสองข้าง, บนต้นขา, ที่ริมฝีปาก, หน้าอก, และบริเวณอื่นๆ หากว่าไม่รักษามันก็จะกระจายไปยังส่วนอื่นๆ ของร่างกาย
- โรคแผลริมอ่อน ทำให้ติดเชื้อเอชไอวีได้ง่ายขึ้น และสามารถที่จะแพร่เชื้อเอชไอวีไป ให้อีกคนหนึ่งได้ง่ายขึ้นด้วยเช่นกัน

กิจกรรมสรุปการเรียนรู้

- ขั้นตอนที่ 1. ครูพูดว่า: “เราได้พูดถึงเพียงแค่สองโรค ซึ่งโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มีมากมาย โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เป็นปัญหาที่ใหญ่ บางโรคก็สามารถรักษาให้หายได้ และบางโรคก็ไม่สามารถรักษาให้หายได้ ในครั้งหน้าเราจะมาพูดถึงเชื้อไวรัสเอชไอวี ซึ่งไม่สามารถรักษาให้หายได้ สิ่งที่เชื้อไวรัสเอชไอวีมีเหมือนกันกับโรคอื่นๆ ก็คือ วิธีการที่มันแพร่กระจายจากคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่งโดยการสัมผัสที่ลึกซึ้งทางเพศ”
- ขั้นตอนที่ 2. ครูถามว่า: “มีคำถามอะไรอีกหรือไม่?” (ให้เวลาสำหรับคำถาม)
- ขั้นตอนที่ 3. ครูพูดว่า: “เวลาที่เราเหลืออยู่ ให้เราแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย” แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่มๆ ละ 2 คน ผู้หญิงอยู่กับผู้หญิงและผู้ชายอยู่กับผู้ชาย ขึ้นอยู่กับขนาดของเด็กในชั้นเรียน
- ขั้นตอนที่ 4. ให้สลับกันแสดงละครบทบาทสมมติหนึ่งบทบาทดังต่อไปนี้:
- ก. ตอบคำถามให้กับเด็กวัยรุ่นเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ต่างๆ
 - ข. บอกความจริงเกี่ยวกับเรื่องโกหกในหมู่วัยรุ่น
 - ค. บอกถึงอาการของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่มีโดยทั่วไป
 - ง. อธิบายถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ต่างๆ
- หมายเหตุ:** หนูใจให้เด็กๆ ทำงานด้วยกันทั้งเรื่องการคิด และการออกมาแสดงบทบาท สมมติ การทำงานเป็นทีมจะช่วยให้เขาสามารถแก้ปัญหาได้ และทำให้จุดแข็งของทีมเด่นชัดขึ้น หากเหมาะสมให้ทุกคนในกลุ่มมีส่วนในการแสดงบทบาทสมมติ
- ขั้นตอนที่ 5. จบด้วยการอธิษฐานเพื่อสำหรับเด็กวัยรุ่นทุกคนที่มีสติปัญญาและการปกป้องตนเองจากโรคติดต่อ

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น อายุ 12 - 14 ปี

บทที่ 4

เรื่อง ความเข้าใจเรื่องเชื้อไวรัสเอชไอวี

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถบอก 3 อาการที่อาจเกิดขึ้นได้จากการติดเชื้อไวรัสเอชไอวี

คุณสมบัติ

คุณสมบัติที่นักเรียนจะได้รับการพัฒนาตามรายการประเมิน 40 คุณสมบัติสำหรับวัยรุ่นประกอบไปด้วย

1. ความอดทนอดกลั้น (ข้อ 31)

สิ่งที่ต้องเตรียม

1. **ขนาดของกลุ่ม** : สอนทั้งชั้นเรียน แต่บางกิจกรรมต้องแบ่งเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 4-5 คน
2. **เวลาที่ใช้ในการสอน** : 45 นาที
3. **วัสดุ / อุปกรณ์** :
 - กระดาษแผ่นรายการ “การแพร่เชื้อ” สำหรับกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน (ดูในขั้นตอนที่ 2 ด้านล่างนี้ ในส่วนของ “กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน”)
 - กระดาษสำหรับทำโปสเตอร์
 - สี หรือ สีเมจิก
4. **สถานที่** : ห้องเรียน

ขั้นตอนการเรียนการสอน

ในบทเรียนนี้ เด็กๆ จะได้ทบทวนเกี่ยวกับสาเหตุของการติดเชื้อไวรัสเอชไอวี และวิธีการที่เชื้อสามารถติดต่อผู้อื่น และไม่สามารถติดต่อจากคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่งได้ เด็กๆ จะได้เรียนรู้เกี่ยวกับระยะต่างๆ ของการติดเชื้อไวรัสเอชไอวีและคนที่รู้สึกได้ว่าเขาได้รับเชื้อ

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ขั้นตอนที่ 1. เขียนหัวข้อต่อไปนี้เป็นกระดาน : เชื้อไวรัสไม่สามารถเข้ามาในร่างกายได้, เชื้อไวรัสไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้, อาจติดเชื้อไวรัสเอชไอวีได้

ขั้นตอนที่ 2. ทำแผ่นรายการการติดเชื้อสำหรับกิจกรรมแต่ละกิจกรรมดังต่อไปนี้:

- ตัดผม
- มีเพศสัมพันธ์กับคนติดยา
- ใช้จานและแก้วน้ำร่วมกัน
- ใช้ห้องน้ำร่วมกัน
- ไปคริสตจักรด้วยกัน
- ใช้น้ำอาบร่วมกัน
- โดนยุงกัด
- การกอด
- ถ่ายทอดเชื้อไวรัสเอชไอวี จากมารดาสู่ทารกในครรภ์
- อาบน้ำกับคนที่ติดโรคเอดส์
- โดนหมัดกัด
- ทานอาหารร่วมกันกับคนที่เป็นโรคเอดส์
- นั่งในรถเมล์ติดกับคนที่มีเชื้อไวรัสเอชไอวี
- นอนบนเตียงเดียวกันกับผู้ที่มีโรคเอดส์
- ทานอาหารที่ปรุงโดยคนที่มีเชื้อไวรัสเอชไอวี
- ทำความสะอาดพื้นที่เปื้อนเลือด
- ใช้หลอดดูดร่วมกัน
- ผู้ชายที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย
- มีแผลเปิดอยู่บนอวัยวะเพศชาย
- โดนคนที่มีเชื้อไวรัสเอชไอวีจามรดหน้า
- เจาะส่วนต่างๆ ของร่างกายร่วมกันในกลุ่มเพื่อนๆ
- รับเงินจากคนที่มีเชื้อไวรัสเอชไอวี

ขั้นตอนที่ 3. ให้ครูทำดังต่อไปนี้:

- ก. แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 4-5 คน ขึ้นอยู่กับจำนวนของเด็กในห้องเรียน แบ่งรายการ “การแพร่เชื้อ” ให้เท่าๆ กันในแต่ละกลุ่ม
- ข. แบ่งเด็กออกเป็น 4-5 ทีม

- อ่านรายการการแพร่เชื้อ
- ให้แต่ละทีมสลับกันบอกว่าแต่ละรายการติดเชื้อควรจะเป็นหัวข้อของกลุ่มใด
- เลือกเด็กหนึ่งคนจากแต่ละทีมออกมาเขียนบนกระดานว่า รายการแพร่เชื้อต่างๆ เหมาะสมที่จะไปอยู่ภายใต้หัวข้อใด

คำแนะนำ: วัตถุประสงค์ของเกมนี้เพื่อที่จะช่วยเด็กๆ คิดบททวนว่ากิจกรรมใดที่จะทำให้ติดเชื้อไวรัสเอชไอวีได้ สำคัญคือเด็กจะต้องรู้ว่าการติดเชื้อเกิดขึ้นได้อย่างไรแทนที่จะเพียงแค่จำรายการวิธีต่างๆ ที่บอกความเป็นไปได้/หรือเป็นไปได้ที่จะแพร่เชื้อไวรัสเอชไอวี

ขั้นตอนที่ 4. ครูถามคำถามดังต่อไปนี้:

- เด็กๆ ยังจำได้หรือไม่ว่าวิธีการแพร่เชื้อไวรัสเอชไอวี จากคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่งมีอะไรบ้าง? (ให้เวลาในการตอบ คำตอบที่เป็นไปได้เช่น: การมีเพศสัมพันธ์, เลือด, จากแม่สู่ลูก)
- วิธีใดหรือสิ่งใดที่ไม่ทำให้เชื้อไวรัสเอชไอวีสามารถแพร่เชื้อไปได้? (ให้โอกาสในการตอบคำถาม ตัวอย่างของคำตอบเช่น: การกอด, การจูบ, การจับมือ)

ขั้นตอนที่ 4. ครูพูดว่า: “ตอนนี้เราอยู่ในกลุ่มย่อยของตัวเอง ให้คิดถึงวิธีการต่างๆ แล้วเขียนลงไปบนกระดาษ แล้วให้ช่วยกันตัดสินใจว่าวิธีการแต่ละข้อนั้นควรจะไปไว้ที่หัวข้อใด ตัวอย่างเช่น:

- **การจูบ** ไปอยู่ที่หัวข้อ **เชื้อไวรัสไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้** เพราะเชื้อไวรัสไม่สามารถมีชีวิตได้ในน้ำลาย
- **การจับมือ** ไปอยู่ที่หัวข้อ **เชื้อไวรัสไม่สามารถเข้ามาในร่างกายได้** เพราะผิวหนังของเรา เป็นตัวกั้นมันไว้
- **การใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน** ไปอยู่ที่หัวข้อ **อาจติดเชื้อไวรัสเอชไอวีได้** เพราะเลือดและเนื้อเยื่อ ที่อยู่เข็มฉีดยาสามารถเข้าไปในร่างกายได้”

ขั้นตอนที่ 5. เมื่อทุกกลุ่มใช้เวลาหลายนาทีในการอภิปรายวิธีการแพร่เชื้อแต่ละข้อเป็นของหัวข้อใด ให้ส่งตัวแทนออกมาหน้าชั้นเรียนแล้วแบ่งปันความคิดเห็นกับเพื่อนๆ ในชั้น เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น

กิจกรรมการเรียนรู้

ระยะต่างๆ ของการติดเชื้อไวรัสเอชไอวี

ครูพูดดังต่อไปนี้:

- เมื่อเชื้อไวรัสเอชไอวี เข้าสู่ร่างกาย คนนั้นจะยังไม่รู้ตัวจนกระทั่งเมื่อเขาป่วยหรือตรวจเจอ แม้ว่าการตรวจเลือดอาจไม่สามารถเจอเชื้อได้ทันที ต้องทิ้งเวลาไปหลังจากนั้นหลายๆ อาทิตย์
- ระยะแรกการติดเชื้อเอชไอวี คนนั้นจะไม่รู้เลยว่าตนติดเชื้อ กระทั่งหลังจากนั้นเขาเริ่มป่วยบางคนอาจมีอาการเหมือนเป็นหวัดหนึ่งถึงสี่สัปดาห์หลังจากที่ได้รับเชื้อไวรัส และอาจมีต่อมน้ำเหลืองบวม, เจ็บคอ, เป็นไข้, ปวดหัว, ปวดท้อง, ท้องเสีย, รู้สึกล

อ่อนเพลีย, โดยทั่วไปแล้วอาการเหล่านี้จะหายไปภายในหนึ่งอาทิตย์ แล้วหลังจากนั้นก็จะมีผื่นบนใบหน้า, คอ, หน้าอก, มีอาการคลื่นไส้, อาเจียน, ปวดข้อ, กล้ามเนื้อ อาการเหล่านี้จะหายไปภายในหนึ่งอาทิตย์ด้วย และด้วยความรู้สึกหรืออาการเหล่านี้ก็เป็นอาการที่พบโดยทั่วไปในการเจ็บป่วยด้วยโรคอื่นๆ ด้วยไม่ว่าจะมีบางคนที่มีอาการดังกล่าวแล้วจะเหมารวมว่าเขาติดเชื้อไวรัสเอชไอวีไม่ได้ เพราะการตรวจเลือดเท่านั้นที่จะสามารถบอกได้ว่าเขาติดเชื้อหรือไม่

- ค. ระยะต่อมาเรียกว่า “ระยะเฉียบ” เพราะว่าคนที่ติดเชื้อไวรัสเอชไอวีจะรู้สึกหรือมองดูแข็งแรงดีอยู่ หลายๆ ปี เขาสามารถใช้ชีวิตได้อย่างปกติ ร่างกายก็ยังคงสามารถต่อสู้กับเชื้อโรคต่างๆ ได้ บ่อยครั้งเขาไม่สามารถรู้ได้ว่าเขาติดเชื้อไวรัสเอชไอวี และสามารถแพร่เชื้อไปสู่คนอื่นได้ และระยะนี้อาจยาวนานประมาณสิบปี
- ง. ในที่สุด เชื้อไวรัสเอชไอวี ก็จะทำให้ภูมิคุ้มกันต่างๆ ของร่างกายอ่อนแอลง คนที่ติดเชื้อไวรัสเอชไอวีจะป่วยหรือเป็นมะเร็งซึ่งในคนที่ปกติจะมีกำลังในการต่อสู้กับโรคได้ ณ เวลานี้ คนเหล่านี้จะตรวจพบว่าเป็นโรคเอดส์ คนเหล่านี้จะอ่อนเพลียมาก มีต่อมน้ำเหลืองโต, น้ำหนักลด, ซึ่งอาการเหล่านี้จะไม่สามารถบอกได้ว่าเกิดมาจากการติดเชื้อชนิดใดที่แน่นอนแต่เป็นอาการที่ เกิดขึ้นกับผู้ป่วยที่ติดเชื้อไวรัสเอชไอวี

วิธีการรักษาสำหรับผู้ติดเชื้อไวรัสเอชไอวี

ครูพูดว่า: “สำคัญที่คนต้องรู้ว่าเขาได้รับเชื้อไวรัสเอชไอวี เพราะเมื่อเขารู้ เขาจะสามารถ:

- ก. ทานยาเพื่อชะลอไม่ให้เชื้อไวรัสขยายตัวในร่างกาย
- ข. ดูแลสุขภาพร่างกายโดย:
 - ทานอาหารที่ดีมีประโยชน์
 - พักผ่อนให้เพียงพอ
- ค. ป้องกันคนในครอบครัวและคนรัก”

กิจกรรมสรุปบทเรียน

ขั้นตอนที่ 1. แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 2-3 คน ซึ่งแล้วแต่จำนวนของเด็กในชั้นเรียน แจกกระดาษและสี ให้แต่ละกลุ่มออกแบบและทำแผ่นโปสเตอร์ จุดเด่นของโปสเตอร์นี้คือบอกวิธีที่เชื้อไวรัสเอชไอวีจะแพร่จากคนหนึ่งไปสู่คนหนึ่งได้อย่างไร หรือกิจกรรมต่างๆ ที่ปลอดภัยและไม่ทำให้ติดเชื้อไวรัสเอชไอวี

หมายเหตุ: เด็กๆ จะได้รับประโยชน์จากการแสดงออกสิ่งที่เขาเรียนรู้โดยผ่านทางตัวหนังสือ และการวาดรูป กิจกรรมนี้จะช่วยให้เขาเข้าใจข้อมูลและนำมา รวมเข้ากับระบบความเชื่อของเขา

ขั้นตอนที่ 2. ครูพูดว่า: “เราแต่ละคนสามารถช่วยครอบครัวของเราและคนที่เรารักได้ พวกเขาจะมีความปลอดภัยมากกว่าเมื่อเรามีความรู้ว่าเชื้อไวรัสเอชไอวีมีการแพร่กระจายอย่างไร และรู้ว่าไม่สามารถแพร่กระจายได้อย่างไร ความรู้ที่ได้ นี้จะหยุดความเข้าใจผิดๆ ทั้งหลาย และหยุดการกระทำที่ไม่ถูกต้องกับผู้ป่วยที่มีเชื้อไวรัสเอชไอวี”

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น อายุ 12 - 14 ปี

บทที่ 5

เรื่อง ความเข้าใจเรื่องโรคเอดส์

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถบอกโรคแทรกซ้อนสองโรคที่พบบ่อยในผู้ป่วยโรคเอดส์ (กลุ่มอาการภูมิคุ้มกันบกพร่อง)

คุณสมบัติ

คุณสมบัติที่นักเรียนจะได้รับการพัฒนาตามรายการประเมิน 40 คุณสมบัติสำหรับวัยรุ่นประกอบไปด้วย

1. ความห่วงใย (ข้อ 26)

สิ่งที่ต้องเตรียม

1. ขนาดของกลุ่ม : ทั้งชั้นเรียนโดยบางครั้งจะแบ่งเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละห้าถึงหกคน
2. เวลาที่ใช้ในการสอน : 45 นาที
3. วัสดุ/ อุปกรณ์ : ไม่มี
4. สถานที่ : ห้องเรียน

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน

ในบทเรียนนี้ เด็กวัยรุ่นจะเรียนรู้เกี่ยวกับความเจ็บป่วยที่เป็นส่วนหนึ่งของโรคเอดส์ และเขาจะได้ทบทวนวิธีการที่เชื้อไวรัสเอชไอวีเป็นสาเหตุให้เกิดโรคเอดส์

การนำเข้าสู่บทเรียน:

คำแนะนำ: การทบทวนสิ่งที่ได้รู้มาแล้วจะช่วยทำให้เขาจดจำและเตรียมพร้อมในการรับข้อมูลใหม่ให้ครูถามคำถามดังต่อไปนี้:

- ก. มีใครบ้างที่สามารถอธิบายกับเพื่อนๆ ในชั้นเรียนได้ว่า เชื้อไวรัสเอชไอวีสามารถเข้าสู่ร่างกายคนเราได้อย่างไรบ้าง? (คำตอบที่เป็นไปได้เช่น: เพศสัมพันธ์, เลือด, เข็มฉีดยาที่ใช้แล้ว หรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการตัดต่างๆ, และจากแม่สู่ลูก)
- ข. คำว่าเอดส์มาจากคำว่าอะไร? (กลุ่มอาการภูมิคุ้มกันบกพร่อง)
- ค. แล้วมีความหมายว่าอย่างไร? (คือกลุ่มของโรคหรืออาการต่างๆ ที่เกิดขึ้นในร่างกายเมื่อภูมิคุ้มกันของร่างกายอ่อนแอลง หรือถูกทำลายโดยเชื้อไวรัสเอชไอวี)

กิจกรรมการเรียนรู้

ความเข้าใจเรื่องโรคแทรกซ้อน

ครูพูดดังต่อไปนี้:

- ก. วันนี้เราจะมาเรียนรู้เกี่ยวกับอาการต่างๆ ของโรคแทรกซ้อน เราเรียกว่า “โรคแทรกซ้อน” เพราะว่ามันเป็นโรคที่ถือโอกาสตอนที่ระบบภูมิคุ้มกันอ่อนแอ
- ข. ร่างกายที่แข็งแรงก็สัมผัสกับโรคต่างๆ อยู่ตลอดเวลา ระบบภูมิคุ้มกันก็จะต่อสู้กับเชื้อโรคออกจากร่างกายโดยที่เจ้าตัวไม่รู้สึกลงถึงความป่วยเลย แต่ถ้าคนนั้นป่วยระบบภูมิคุ้มกันจะขับเชื้อโรคออกจากร่างกายภายในไม่กี่วันโดยการสร้างเซลล์ที่ใช้ในการต่อสู้เพิ่มมากขึ้น
- ค. เมื่อร่างกายต่อสู้กับโรคบางอย่างระบบภูมิคุ้มกันจะจดจำได้และในครั้งต่อไปร่างกายก็จะไม่ป่วย สิ่งนี้จะเกิดขึ้นกับโรคเช่น อีสุกอีใส, โรคหัด นี่เป็นสาเหตุที่หมอจะฉีดวัคซีนต่างๆ กับเด็กๆ ระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายคิดว่าร่างกายป่วยและสร้างเซลล์เพื่อมาทำลายมัน และเมื่อร่างกายสัมผัสโรคจริงๆ ร่างกายจะสามารถขจัดโรคออกไปได้และคนๆ นั้นก็จะไม่ป่วยเป็นโรคนั้น
- ง. เชื้อไวรัสเอชไอวีจะทำลายระบบภูมิคุ้มกัน ทำให้มันไม่สามารถทำงานได้อย่างเป็นปกติ เมื่อมีโรคเข้ามาในร่างกายก็ไม่สามารถต่อสู้กับมันได้ คนก็จะป่วยซึ่งโดยปกติจะไม่ทำให้เขาป่วยมากขนาดนั้น ตัวอย่างของโรคมีดังนี้:
 - วัณโรค
 - มาลาเรีย
 - ตับอักเสบ

- มะเร็ง
 - ติดเชื้อยีสต์
- จ. โรคเหล่านี้ยากที่จะหายได้ถึงแม้ว่าจะได้ใช้ยา เพราะว่าร่างกายไม่สามารถต่อสู้กับมันได้ และในที่สุดโรคเหล่านี้ก็จะทำให้ผู้ป่วยเสียชีวิตลง

การป้องกันจากโรคแทรกซ้อน

ให้ครูพูดดังต่อไปนี้:

- ก. บ่อยครั้งคนที่เริ่มป่วยด้วยโรคเอดส์ถึงจะทราบว่าเขาดูดเชื้อไวรัสเอชไอวีด้วย และเมื่อเขารู้ตัวว่าเขาไม่สามารถหายได้ เขาก็ไม่ได้สนใจกับเชื้อไวรัสเอชไอวีในร่างกายของเขา เมื่อรู้ว่าตนเองติดเชื้อเอดส์เขาจะต้องรีบใช้ยาโดยทันที เพราะเมื่อมีอาการป่วยมากเท่าไรก็ยากที่การใช้ยาจะช่วยรักษาได้ยากเท่านั้น
- ข. หากเป็นไปได้ คนๆ นั้นควรรู้ก่อนที่เขาจะป่วยเพื่อที่จะได้ป้องกันตนเองจากโรคแทรกซ้อนต่างๆ

ให้ครูถามว่า: ให้เราช่วยกันคิดถึงวิธีที่คนที่มีสุขภาพดี จะคงให้สามารถมีสุขภาพที่แข็งแรงต่อไปได้อย่างไร? (เปิดโอกาสให้ตอบคำถาม) เขาสามารถ:

- ฉีดวัคซีนต่างๆ เพื่อต่อสู้กับโรคตับอักเสบบางชนิด
 - ทานอาหารที่มีประโยชน์และทำให้ร่างกายแข็งแรง
 - นอนในมุ้งเพื่อป้องกันยุงที่มีเชื้อมาลาเรีย
 - ดื่มน้ำสะอาด
 - ล้างมือเพื่อล้างเชื้อโรคออกไป
 - อยู่ห่างจากผู้ป่วย
- ค. คนที่ติดเชื้อไวรัสเอชไอวี ควรที่จะไปพบแพทย์เมื่อเขาเริ่มรู้สึกไม่สบาย แพทย์จะสามารถบอกว่าเขา ควรจะเริ่มใช้ยาต้านไวรัสหรือไม่ ยาต้านไวรัสเป็นกลุ่มของตัวยาที่จะทำงานร่วมกันในการชะลอการเติบโตของเชื้อไวรัสเอชไอวีไม่ให้ขยายตัวลุกลามไปเร็ว และยังช่วยในการจัดการกับโรคแทรกซ้อนต่างๆ ที่ได้รับ ซึ่งจะช่วยให้เขาสามารถมีสุขภาพที่แข็งแรงและมีชีวิตยืนยาวไปได้อีก

ตัวอย่าง: เด็กหญิง ก. อายุสิบปี เมื่อปีที่แล้วเธอป่วยมาก แม่ก็เลยพาเธอไปคลินิก และก็พบว่าเธอติดเชื้อเอชไอวี ตอนนี้เธอก็ไปรักษาที่คลินิกเป็นประจำ และรู้สึกดีขึ้น ครูประจำชั้นก็ช่วยเธออธิบายกับเพื่อนๆ ในห้องเรียน ถึงวิธีการที่เชื้อไวรัสเอชไอวีสามารถแพร่กระจาย และไม่สามารถแพร่ได้ และจนถึงปัจจุบันเธอก็ยังไม่จำเป็นต้องใช้ยาต้านไวรัส

กิจกรรมสรุปทเรียน

- ขั้นตอนที่ 1. เปิดโอกาสให้เด็กๆถามคำถาม และหากว่ามีเด็กที่อยากจะแบ่งปันก็ใช้เวลา
- ขั้นตอนที่ 2. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ5-6คน ขึ้นอยู่กับจำนวนของเด็กในชั้นเรียน ซึ่งก็อาจจะดีกว่าหากว่ามีกลุ่มที่ใหญ่กว่าสองสามกลุ่ม

ขั้นตอนที่ 3. ให้แต่ละกลุ่มออกมาแสดงละครโดยแสดงให้เห็นว่าเชื้อไวรัสเอชไอวี/โรคเอดส์ ทำงานในร่างกายคนได้อย่างไร

คำแนะนำ: การแสดงละครจะช่วยให้เด็กจินตนาการถึงสิ่งที่เขาได้เรียนในชั้นเรียนไป

ขั้นตอนที่ 4. ให้เวลากลุ่ม 5-10 นาที ขึ้นอยู่กับเวลาที่มีในการเตรียมการแสดงละคร แล้วจึงให้แต่ละกลุ่มออกมาแสดงละคร

หมายเหตุ: ให้แน่ใจว่าได้แบ่งเด็กวัยรุ่นอย่างมีสัดส่วนที่เหมาะสม คนที่ไม่กล้าแสดงออก ก็ควรอยู่กับคนที่กล้าแสดงออก คนที่มีความคิดเป็นนามธรรมก็ให้อยู่กับ คนที่มีวิธีการคิดที่เป็นรูปธรรม สัดส่วนที่เหมาะสมจะช่วยให้แต่ละกลุ่มมี โอกาสที่ดีขึ้นในการเตรียมการแสดงละคร

ขั้นตอนที่ 5. ชื่นชมแต่ละกลุ่มในความพยายามในการแสดงออก และหนุนใจเขาที่จะตั้งใจดูเพื่อนที่ออกมา แสดง และขอขอบคุณทุกกลุ่มสำหรับการมีส่วนร่วมในการกิจกรรมครั้งนี้

[illegible]

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น อายุ 12 - 14 ปี

บทที่ 6

เรื่อง การป้องกันการแพร่ขยายของ เชื้อไวรัสเอชไอวี/โรคเอดส์

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถอธิบายถึงความสำคัญของการตรวจเลือดโดยสมัครใจได้
2. สามารถทုံงความหมายของคำว่า SAVE หรือ ปลอดภัยได้

คุณสมบัติ

คุณสมบัติที่นักเรียนจะได้รับการพัฒนาตามรายการประเมิน 40 คุณสมบัติสำหรับวัยรุ่นประกอบไปด้วย

1. การวางแผนและการตัดสินใจ (ข้อ 32)

สิ่งที่ต้องเตรียม

1. **ขนาดของกลุ่ม** : ทั้งชั้นเรียนโดยบางครั้งจะแบ่งเป็นกลุ่มย่อย
2. **เวลาที่ใช้ในการสอน** : 45 นาที
3. **วัสดุ / อุปกรณ์** :
 - กระดาษตัวอย่างของกรณีศึกษาต่างๆ
(อาจเขียนบนกระดานหากจำเป็น) ดูจากตารางที่ 1 ด้านล่าง
 - กระดาษ, ดินสอ สำหรับแต่ละกลุ่มย่อย
 - กระดาษขนาดโปสเตอร์และสีเมจิก
4. **สถานที่** : ห้องเรียน

ขั้นตอนการเรียนการสอน

ในบทเรียนนี้เด็กจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาเพื่อการตรวจเลือดโดยสมัครใจซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับสถานะของเชื้อไวรัสเอชไอวี เด็กจะได้ทบทวนความหมายของคำว่า SAVE และ ABCs

การนำเข้าสู่บทเรียน:

- ขั้นตอนที่ 1. แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่มย่อย 4-5 คน ให้กรณีศึกษากับแต่ละกลุ่มเพื่อศึกษาและตอบคำถาม
- คำแนะนำ:** หากว่าครูเขียนกรณีศึกษาต่างๆ ลงบนกระดาน ให้แต่ละกลุ่มเลือกหัวข้อไหน ที่เขาต้องการศึกษา หรือครูกำหนดหัวข้อให้แต่ละกลุ่มไปเลย
- ขั้นตอนที่ 2. เมื่อเด็กใช้เวลาไปหลายนาทีในการศึกษากรณีศึกษา ให้เขาออกมารายงานหน้าชั้นให้เวลาในการอภิปรายตามความเหมาะสม

กิจกรรมการเรียนรู้

การให้คำปรึกษาเพื่อการตรวจเลือดโดยสมัครใจ

- ขั้นตอนที่ 1. ครูถามคำถามดังต่อไปนี้:
- ก. เรายังจำได้หรือไม่ว่าคำว่า SAVE มาจากคำว่าอะไร? (เปิดโอกาสให้เด็กตอบ)
- S – การปฏิบัติที่ปลอดภัย
 - A – ยาต่างๆ ที่มี
 - V – การให้คำปรึกษาเพื่อการตรวจเลือดโดยสมัครใจ
 - E – การมอบอำนาจในการตัดสินใจ และการศึกษา
- ข. ABCs มาจากคำว่าอะไร? (เปิดโอกาสให้เด็กตอบ)
- A – การละเว้น
 - B – ความซื่อสัตย์
 - C – ใช้ถุงยางอนามัย หรือ การระมัดระวังเอาใจใส่ (ป้องกัน) ซึ่งกันและกัน
- ขั้นตอนที่ 2. ครูพูดว่า: “วันนี้เราจะมาพูดถึงเกี่ยวกับ “V” – คือการให้คำปรึกษาเพื่อการตรวจเลือดโดยสมัครใจ ในบางแห่งคนส่วนใหญ่ที่ติดเชื้อไวรัสเอชไอวี เป็นคนหนุ่มสาว โดยส่วนน้อยพวกเขาจะรู้ว่าเขาติดเชื้อไวรัสเอชไอวีจนกระทั่งเขาป่วยเป็นเอดส์แล้วนี่เป็นปัญหาที่ใหญ่มากเราคิดว่าทำไมสิ่งนี้จึงเป็นปัญหา?” (เปิดโอกาสให้เด็กตอบ)
- ขั้นตอนที่ 3. ครูพูดว่า: “คนหนุ่มสาวจำเป็นต้องรู้ตัวว่าเขาติดเชื้อไวรัสเอชไอวี เพื่อที่เขาจะสามารถ:
- ดูแลตัวเองให้ดีขึ้นและรักษาสุขภาพให้แข็งแรงให้นานที่สุด
 - ไปรับยาและการสนับสนุนที่มีให้สำหรับคนที่ติดเชื้อไวรัสเอชไอวี
 - ป้องกันผู้อื่นโดยไม่แพร่เชื้อไวรัสโดยการมีเพศสัมพันธ์และโดยเลือด”
- ขั้นตอนที่ 4. ครูถามว่า: “ทำไมเราถึงคิดว่ากลุ่มวัยรุ่นน่าจะกลัวที่จะไปตรวจเลือด?” (เปิดโอกาสให้ตอบคำถาม และอภิปราย) (คำตอบที่เป็นไปได้เช่น: กลัวสิ่งที่คนอื่นจะคิด, กลัวผลว่าจะออกมาเป็นอย่างไร, กลัวเข็มเจาะเลือด)

ขั้นตอนที่ 5. ครูพูดว่า: “เมื่อคนไปรับการตรวจเลือด เขาก็จะได้รับการปรึกษาทั้งก่อนและหลังจากการตรวจ ซึ่งหมายความว่าผู้ที่ให้คำปรึกษาจะอธิบายวิธีการตรวจว่ามีวิธีการอย่างไรบ้าง และผลการตรวจสอบหมายความว่าอย่างไร หลังจากการตรวจผู้ที่ให้คำปรึกษาจะตอบคำถามต่างๆ และอธิบายผลของการตรวจให้กับคนๆ นั้นเป็นพิเศษ ผู้ที่ให้คำปรึกษาจะสนใจให้คนๆ นั้นกลับไปบอกครอบครัวของเขาเกี่ยวกับผลการตรวจ แต่การตัดสินใจก็ขึ้นอยู่กับคนที่ได้รับการตรวจ”

การตรวจ

คำแนะนำ: อาจจะดีกว่าหากว่ามีคนจากคลินิกในชุมชนที่จะสามารถมาพูดเกี่ยวกับวิธีการตรวจสอบหาเชื้อไวรัสเอชไอวี เขาจะได้อธิบายให้เราเห็นชนิดของเครื่องมือทดสอบที่ใช้ในชุมชน การแสดงให้วัยรุ่นเห็นจะให้ผลดีในการจัด

ความกลัวและการกลัวการตรวจ

ขั้นตอนที่ 1. ครูพูดดังต่อไปนี้:

- ก. มีวิธีการตรวจสอบเชื้อไวรัสเอชไอวีหลายรูปแบบ สิ่งที่ใช้แพร่หลายที่สุดคือการตรวจสอบโดยใช้เลือดสองสามหยด และนำเลือดมาหยดใส่บนปลายของแผ่นทดสอบเล็กๆ หลังจากนั้นสองสามนาทีจะมีเส้นหนึ่งหรือสองเส้นเกิดขึ้น เส้นหนึ่งหมายถึงผลเลือดเป็นลบไม่มีเชื้อไวรัสเอชไอวี และสองเส้น หมายถึงผลเลือดบวกลบติดเชื้อไวรัสเอชไอวี
- ข. จะตรวจจับได้หากว่าร่างกายสัมผัสกับเชื้อไวรัส หากว่าไม่สามารถบอกได้ทันทีที่เป็นเพราะว่าร่างกายพยายามที่จะต่อสู้กับเชื้อไวรัสอยู่และกำลังสร้างแอนติบอดี แอนติบอดี เป็นเหมือนกับเครื่องหมายเล็กๆ หรือธงที่อยู่ติดกับเชื้อไวรัสเพื่อที่ระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายจะสามารถรู้ได้ว่าเป็นศัตรู การสร้างแอนติบอดีโดยทั่วไปจะใช้เวลาประมาณสองอาทิตย์หลังจากได้รับเชื้อไวรัส เอชไอวีเข้าสู่ร่างกายซึ่งหมายความว่าผลการตรวจเลือดอาจจะยังเป็นลบคือไม่เจอเชื้อหลังจากที่ได้รับเชื้อมาแล้วสามอาทิตย์
- ค. หากว่าผลเลือดออกมาเป็นลบ ก็ไม่ได้หมายความว่าคนๆ นั้นจะไม่สามารถติดเชื้อไวรัสเอชไอวีได้ในอนาคต หากว่าคนๆ นั้นก็ยังจะมีเพศสัมพันธ์, ใช้ยาเสพติด, เขาก็ยังคงสามารถที่จะติดเชื้อไวรัสเอชไอวีได้
- ง. หากว่าผลการตรวจเลือดออกมาเป็นบวก บ่อยครั้งที่จะต้องมีการตรวจสอบให้แน่นอนอีกครั้ง เพื่อเป็นการยืนยันผลการตรวจสอบ

ขั้นตอนที่ 2. ครูถามว่า: “ใครควรที่จะได้รับการตรวจหาเชื้อ? (เปิดโอกาสให้ตอบคำถาม) บางครั้งเมื่อคนป่วยด้วยโรคบางอย่าง หมออาจจะอยากให้ตรวจหาเชื้อไวรัสเอชไอวี เพื่อช่วยในการวินิจฉัยและรักษาโรคให้ดีที่สุด บางพฤติกรรมก็ทำให้คนมีความเสี่ยงที่จะติดเชื้อไวรัสเอชไอวีได้ เช่น:

- เทียบผู้หญิงขายบริการ
- มีคู่นอนหลายคน
- มีเพศสัมพันธ์กับคนที่ติดเชื้อไวรัสเอชไอวี
- เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

- ใช้เข็มฉีดยาที่ใช้แล้ว

ขั้นตอนที่ 3. ครูพูดว่า: “เราไม่ควรที่จะล้อเลียนหรือห้ามไม่ให้ใครไปตรวจหาเชื้อเอชไอวี สิ่งที่ดีที่สุดที่เราควรรู้สภาวะของเรา การตรวจเลือดถือเป็นความลับซึ่งหมายความว่า คนที่ทำการตรวจสอบ หรือผู้ที่ให้คำปรึกษาไม่สามารถนำข้อมูลการตรวจไปให้กับใคร คนที่ตรวจก็สามารถตัดสินใจได้ว่าจะให้ข้อมูลนี้กับใครบ้าง จะเป็นการดีหากแบ่งปันข้อมูลนี้กับคนที่สามารถช่วยเหลือเราได้”

กิจกรรมสรุปบทเรียน

ขั้นตอนที่ 1. ครูพูดว่า: “ การรู้สถานะของเราเป็นข้อมูลที่สำคัญที่สุด เราสามารถช่วยคนอื่นได้ด้วยการบอกผลของการตรวจสอบที่แท้จริงเรา”

ขั้นตอนที่ 2. แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่มย่อย และให้เขาออกแบบและทำโปสเตอร์เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาเพื่อการตรวจเลือดโดยสมัครใจ และให้เขาเลือกที่จะติดโปสเตอร์ไว้ที่ใดที่เขาจะสามารถแบ่งปันข้อมูลให้กับผู้อื่นได้

หมายเหตุ: ให้เด็กใส่ข้อมูลของชุมชนไปด้วยว่าสถานที่ให้บริการตรวจหาเชื้อมีอยู่ที่ใดบ้าง

ตารางที่ 1 กรณีศึกษา

กรณีศึกษา	รายละเอียด
1	เด็กชาย ก. อายุ 14 ปี พ่อและแม่ของเขาเสียชีวิตตั้งแต่เขายังเด็ก เขาอยู่กับยาย ,น้องชาย และน้องสาว เมื่อเร็ว ๆ นี้เขามักจะมีไข้แต่ยังไม่กล้าที่จะบอกยาย เพราะว่าเขายายไม่ยอมไปหาหมอ เขาเคยได้ยินคนพูดกันว่าพ่อกับแม่เสียชีวิตด้วยโรคเอดส์ แต่ยายยายไม่ยอม พูดถึงมัน เด็กชาย ก. ควรจะอย่างไร? ใครจะสามารถช่วยเด็กชาย ก. ได้บ้าง การที่เขาได้รู้ว่าเขามีเลือดบวกคือติดเชื้อไวรัสเอชไอวีจะช่วยเขาหรือทำให้เกิดเรื่องยุ่งยากกับเขา?
2	นางสาว ข. แต่งงานเมื่อมีอายุน้อย เธอรักสามีและซื่อสัตย์กับเขา สามีต้องเดินทางทุกๆ อาทิตย์เพราะงานของเขา นางสาว ข. กลัวว่าสามีจะไปมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงคนอื่นเมื่อเขาเดินทางไกลจากบ้านเธออยากจะมีลูกให้เร็ว แต่ก็กลัวว่าสามีอาจจะติดเชื้อและส่งผลกระทบต่อเธอและลูก นางสาว ข.ควรจะอย่างไร? ใครสามารถช่วยนางสาว ข.ได้บ้าง? การที่เธอได้รู้ว่าเธอมีเลือดบวกคือติดเชื้อไวรัสเอชไอวี จะช่วยเธอหรือทำให้เกิดเรื่องยุ่งยากกับเธอไหม?
3	นางสาว ค. อายุ 16 ปี เธอทำงานเป็นคนใช้ในเมือง เมื่อไม่นานเธอไม่อยู่กับครอบครัวแล้วก็นำหนักลด ตอนนี้เธอมีอาการไอเรื้อรังหอบที่คลินิกก็เลยส่งเธอไปหาผู้ให้คำปรึกษาเพื่อตรวจหาเชื้อเอชไอวี แต่ว่า นางสาว ค.ปฏิเสธเธอบอกว่าให้เธอตายซะดีกว่าที่จะต้องรับรู้ นางสาว ค.ต้องทำอะไร? ใครสามารถช่วยเธอได้บ้าง? การที่เธอได้รู้ว่าเธอมีเลือดบวกคือติดเชื้อไวรัสเอชไอวี จะช่วยเธอหรือทำให้เกิดเรื่องยุ่งยากกับเธออย่างไรบ้าง?
4	นาย ง.อายุ 15 ปี เขาเคยเที่ยวและไปไหนมาไหนกับเด็กผู้ชายหลายๆ คนที่ใช้ยาเสพติด ครั้งเดียวที่เขาใช้ยาโดยฉีดยาเข้าเส้นให้ตัวเอง เขารู้สึกกลัวมากจนต้องไปตรวจหาเชื้อ ไวรัสเอชไอวี ผลออกมาเป็นเลือดลบแต่คนที่ให้คำปรึกษาบอกว่าเขาควรจะไปตรวจซ้ำใหม่อีกหนึ่งเดือนแต่เขาก็ไม่ได้กลับไปตรวจอีก ตอนนี้เขามาที่คริสตจักรและ ไม่ไปเที่ยวกับเด็กผู้ชายเหล่านั้นอีกแล้ว วันนี้เป็นวันตรวจหาเชื้อที่คลินิกเด็กผู้ชายอื่นๆ ก็ไปตรวจกัน นาย ง. ควรทำอะไร? ใครจะสามารถช่วยเขาได้บ้าง? การที่เขาได้รู้ว่าเขามีเลือดบวกคือติดเชื้อไวรัสเอชไอวีจะช่วยเขา หรือทำให้เกิดเรื่องยุ่งยากกับเขาอย่างไรบ้าง?

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น อายุ 12 - 14 ปี

บทที่ 7

เรื่อง ยุติการกระทำที่ทารุณกับผู้ป่วยโรคเอดส์

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถบอกสองวิธีในการหยุดการประณามผู้ป่วยโรคเอดส์ได้

คุณสมบัติ

คุณสมบัติที่นักเรียนจะได้รับการพัฒนาตามรายการประเมิน 40 คุณสมบัติสำหรับวัยรุ่นประกอบไปด้วย

1. การเป็นห่วงเป็นใย (ข้อ 26)
2. ความเท่าเทียม และความยุติธรรมทางสังคม (ข้อ 27)
3. พลังในตัวเอง (ข้อ 37)

สิ่งที่ต้องเตรียม

1. **ขนาดของกลุ่ม:** สอนทั้งชั้นเรียนโดยบางครั้งจะแบ่งเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 4-5 คน
2. **เวลาที่ใช้ในการสอน :** 45 นาที
3. **วัสดุ/ อุปกรณ์ :**
 - กระดาษ, ดินสอสำหรับแต่ละกลุ่มย่อย
4. **สถานที่ :** ห้องเรียน

ขั้นตอนการเรียนการสอน

ในบทเรียนนี้เด็กจะได้อภิปรายเรื่องการประณามคนที่ติดเชื้อไวรัสเอชไอวี/โรคเอดส์ และวิธีการที่เขาจะเป็นส่วนหนึ่งในการยุติการทำทารุณกับผู้ที่ได้รับความทรมานจากโรคเอดส์

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ขั้นตอนที่ 1. แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4-6 คน ขึ้นอยู่กับขนาดของชั้นเรียน แต่ละกลุ่มมีเวลาห้านาทีในการออกมาแสดงหน้าชั้นเรียนถึงตัวอย่างของการประณาม การแสดงของแต่ละกลุ่มต้องสั้น

คำแนะนำ: ให้แน่ใจว่าเด็กเข้าใจความหมายของคำว่าประณาม คือการที่คนแสดงการมีอคติ, การปฏิเสธ, การแบ่งแยก, การทำให้อับอาย, หรือการใช้ความรุนแรงกับเด็กหรือผู้ใหญ่ที่เป็นโรคเอดส์

ขั้นตอนที่ 2. ปล่อยให้แต่ละกลุ่มออกมาแสดงตัวอย่างของการประณาม

กิจกรรมการเรียนรู้

การเข้าใจเรื่องการประณาม

ให้ครูพูด/ถามดังต่อไปนี้:

- ก. รู้สึกอย่างไรที่ได้แสดงออกถึงการประณาม? เด็กจะรู้สึกอย่างไรหากการกระทำนี้เป็นการกระทำที่มีผลต่อเราหรือคนในครอบครัวของเรา? (เปิดโอกาสให้ตอบ) การประณามเป็นสิ่งที่อันตรายต่อชีวิตของคนติดเชื้อไวรัสเอชไอวี/โรคเอดส์ นี่เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้คนกลัวที่จะรู้ว่ามีตนติดโรคเอดส์ หรือบอกคนอื่นว่าเขาเป็นโรคเอดส์
- ข. การประณามสามารถทำได้หลายวิธี เช่นอาจจะเป็นการแสดงออกที่โหดร้าย, การนินทาที่แสนอำมหิต, การทำร้ายร่างกาย, การประณามอาจทำให้คนนั้นหยุดไปโรงเรียน, หยุดไปคลินิก, อาจจะทำให้คนตกงานหรือออกไปจากบ้านและครอบครัว
ครูถามว่า: ทำไมคนจึงประณามคนที่เป็นเอดส์? (เปิดโอกาสให้ตอบ)
 - กลัว
 - ข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง
 - เป็นหัวข้อที่ไม่ได้รับการยอมรับในบางวัฒนธรรมเช่น เรื่องเพศ, เรื่องความตาย
- ค. การเอาเปรียบพวกเขาเป็นเรื่องง่ายหลายคนที่เป็นผู้หญิงและเด็ก ซึ่งเขาอาจจะถูกปฏิบัติแบบไม่ดีในสังคมอยู่แล้ว เมื่อเขาป่วยและอ่อนกำลังก็การทำร้ายพวกเขาก็เป็นเรื่องง่าย
ครูถามว่า: เราจะทำอย่างไรได้บ้างเพื่อคนกลุ่มนี้? (เปิดโอกาสให้ตอบคำถาม)

หยุดการประณาม

ครูพูดดังต่อไปนี้:

- ก. เราสามารถมีส่วนร่วมในการหยุดการประณามต่อคนที่เป็นโรคเอดส์ เราสามารถทำได้หลายอย่างเช่น:

- เราสามารถให้ข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับการที่เชื้อไวรัสเอชไอวีไม่สามารถติดต่อกันได้ง่าย
- เราสามารถแสดงออกซึ่งความรัก และการยอมรับพวกเขาโดยการ:
 - การกอด, การจับ, การหอมพวกเขา
 - แบ่งปันทานอาหารร่วมกัน
 - เชิญพวกเขามาเที่ยวที่บ้านและไปเยี่ยมบ้านของพวกเขา
 - ปกป้องพวกเขาหากว่ามีคนพูดหรือทำร้ายพวกเขา
- ข. เด็กๆ คิดว่ามีวิธีอื่นอีกหรือไม่? ถ้าเราเป็นโรคเอดส์ เราพูดอย่างเปิดเผยการที่เราแบ่งปันเรื่องสถานะของเรากับคนอื่นอาจจะยาก แต่เมื่อเราทำเราก็เปิดโอกาสให้คนอื่นได้แบ่งปันสถานะของเขาเช่นกัน เมื่อคนหลายๆ คนพูดอย่างเปิดเผยเกี่ยวกับสถานะของเขา เป็นการเปิดโอกาสของ การนิเทศ, การโกหก, การซุบซิบ, การเปิดเผย ทำให้การแบ่งปันความจริงง่ายขึ้น การทำให้พวกเขาได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมและความเห็นอกเห็นใจที่เขาต้องการก็เป็นเรื่องที่ยง่ายขึ้น

ตัวอย่าง: เด็กชาย จ.อาศัยอยู่กับป้า เพราะพ่อแม่เสียชีวิตด้วยโรคเอดส์ เด็กชาย จ.เองก็ติดเชื้อไวรัสเอชไอวี แต่ป้าของเขาไม่อยากพูดถึงและไม่ยอมให้เขาบอกกับใครแม้แต่คนที่คริสตจักรของเขา เป็นสิ่งที่ลำบากสำหรับพวกเขาที่จะเก็บความลับเอาไว้แต่ป้าบอกว่าคนจะทำร้ายโทนีหากว่าพวกเขารู้ว่าเขาเป็นเอดส์ ในที่สุดป้าก็อนุญาตให้เขาบอกกับศิษยาภิบาลแทนที่คนจะปฏิเสธเขา คนที่คริสตจักรก็ต่างช่วยกันหาว่าที่เขาต้องใช้ตอนนี้เด็กชาย จ.สามารถที่จะมีชีวิตอยู่อย่างมีความสุขมากขึ้นและสุขภาพดีขึ้น

- ค. เราต้องมั่นใจว่าเราไม่ได้มีทัศนคติของการประณามในใจของเรา เราต้องสารภาพสิ่งนี้กับพระเจ้า และขอให้พระองค์ทรงช่วยเราให้เรายอมรับคนที่เป็โรคเอดส์

คำแนะนำ: บ่อยครั้งที่เราไม่ได้เห็นว่าเรามีทัศนคติอย่างไรจนกระทั่งเราเผชิญกับสถานการณ์ที่มาอยู่ข้างหน้าเรา นี่เป็นสิ่งที่ปกติพระเจ้าสามารถที่จะสำแดงสิ่งเหล่านั้นให้เราเห็น เมื่อเราขอให้พระองค์ทรงให้แสงสว่างแห่งความจริงในใจของเรา

กิจกรรมสรุปบทเรียน

ขั้นตอนที่ 1. ให้แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 2-4 คน ให้แต่ละกลุ่มเขียนเพลงเกี่ยวกับการหยุดการประณาม

หมายเหตุ: ให้โอกาสเด็กๆ ออกมาแบ่งปันเพลงของพวกเขากับเพื่อนๆ ในชั้นเรียน หากเป็นไปได้ให้เขาแบ่งปันเพลงนี้ให้กับคนอื่นๆ ในชุมชนหรือกับเพื่อนบ้าน

ขั้นตอนที่ 2. จบด้วยการอธิษฐานขอพระเจ้าทรงเปิดเผยการประณามที่มีในหัวใจของเรา และให้พระองค์
ใส่ความรักและการยอมรับของพระองค์ในใจเรา

คำแนะนำเพื่อความสำเร็จในการสอน

พิจารณาข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อให้ประสบความสำเร็จ:

1. อ่านบทเรียนทั้งหมดก่อนสอน
2. พิจารณาใช้บทเรียนอื่นๆ เพื่อหาข้อมูลประกอบเพิ่มเติม
3. อาจจะต้องมีครูผู้ช่วยในการทำงานเป็นกลุ่มและสำหรับหัวข้อที่ยากๆ
4. หากว่าผู้สอนรู้สึกไม่สบายใจในหัวข้อที่สอน ควรขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ทางสาธารณสุข
เพื่อให้เขามาช่วยสอนในชั้น

แบบทดสอบ

ทดสอบความรู้ของคุณโดยการทำกิจกรรมต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แบบทดสอบ

บทที่	คำถาม	คำตอบ
1	มีการเปลี่ยนแปลงอะไรบ้างที่เกิดขึ้นกับร่างกายของเรา?	คำตอบอาจแตกต่างกันไป (สูงขึ้น, ผิวมัน, มีประจำเดือน, เสียงแตกหนุ่ม และอื่นๆ)
2	เราจะเคารพตัวเองได้อย่างไร?	คำตอบอาจแตกต่างกันไป (ใส่ใจร่างกายของตนเอง, การกำหนดขอบเขต, เชื่อสิ่งที่พระเจ้าบอกเกี่ยวกับเรา และอื่นๆ)
	เราจะแสดงการเคารพผู้อื่นได้อย่างไรบ้าง?	คำตอบอาจแตกต่างกันไป (รักษาคำพูด, ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความกรุณา, ไม่เอาเปรียบผู้อื่น และอื่นๆ)
3	วิธีการหลักที่โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สามารถแพร่จากคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่งได้?	การมีเพศสัมพันธ์
	ผลกระทบหนึ่งอย่างที่จะเกิดขึ้นกับการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ คืออะไร?	คำตอบอาจแตกต่างกันไป (เป็นหมัน, เจ็บ, ตาย, ภาวะตาบอดในทารก และอื่นๆ)
4	อะไรคืออาการที่อาจเกิดขึ้นกับคนที่ติดเชื้อไวรัสเอชไอวี?	คำตอบอาจแตกต่างกันไป (ไม่มีอาการใดๆ, ผื่น, เป็นไข้, ท้องเสีย, รู้สึกเหนื่อย และอื่นๆ)
	วิธีเดียวที่จะรู้ว่าคนติดเชื้อไวรัส เอชไอวีคือวิธีใด?	การตรวจเลือด
5	โรคแทรกซ้อนหมายความว่าอย่างไร?	คือโรคที่ถือโอกาส ช่วงที่คนมีระบบภูมิคุ้มกันที่อ่อนแอลง
	โรคแทรกซ้อนอะไรบ้างที่เกิดขึ้นบ่อยในผู้ป่วยโรคเอดส์?	คำตอบอาจแตกต่างกันไป (วัณโรค, มาลาเรีย, มะเร็ง, ติดเชื้อยีสต์และอื่นๆ)
6	ทำไมวัยรุ่นที่มีเพศสัมพันธ์ จึงต้องทำการตรวจหาเชื้อไวรัสเอชไอวี?	คำตอบอาจแตกต่างกันไป (พวกเขาสามารถดูแลตัวเองได้ดีขึ้น, พวกเขาสามารถได้รับยา และอื่นๆ)
	การตรวจหาเชื้อไวรัสเอชไอวี ต้องใช้เลือดเป็นจำนวนมากหรือไม่?	ไม่

บทที่	คำถาม	คำตอบ
7	ทำไมคนจึงประณามคนที่ติดเชื้อไวรัส เอชไอวี/โรคเอดส์?	คำตอบอาจแตกต่างกันไป (กลัว, ข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง, บางคนที่อ่อนแอ และไม่มั่นคง และอื่นๆ)
	ทำอย่างไรเราจึงจะหยุดการประณาม คนที่ติดเชื้อไวรัส เอชไอวี/โรคเอดส์?	คำตอบอาจแตกต่างกันไป (แสดงการยอมรับ, ให้ข้อมูลที่เป็นความจริง, กล้าเปิดเผย, และอื่นๆ)

การประเมินผล

ประเมินผลแนวทางการเรียนรู้/การเตรียมบทเรียน โดยกิจกรรมดังต่อไปนี้:

ตารางที่ 3 กิจกรรมการประเมินผล

คำถาม	คำตอบ
เด็กๆ ได้แสดงออกหรือไม่ว่ามีความเข้าใจ และเห็นคุณค่าของร่างกายของเขา?	
เด็กๆ มีแรงบันดาลใจที่จะรักษาความบริสุทธิ์ทางเพศหรือไม่?	
เด็กๆ เข้าใจความเสี่ยงของการมีเพศสัมพันธ์หรือไม่?	
เด็กๆ สามารถอธิบายวิธีที่เชื้อไวรัสเอชไอวีทำลายระบบภูมิคุ้มกันได้หรือไม่?	
เด็กๆ ได้ให้คำมั่นสัญญาว่าจะหยุดการประณามคนที่ติดเชื้อไวรัสเอชไอวี/โรคเอดส์หรือไม่?	

ความคิดเห็นเพิ่มเติม:

- Boe, Susan. *Total Health, Choices for a Winning Lifestyle*. West Linn, Oregon: RiversEdge Publishing Company. 1995.
- Brown, PhD, Judith E. and Richard C. Brown, MD, MPH, FACP. *NANASI Newsletter*. Karuri, Kenya: Christians Concerned about AIDS in Kenya. 2005.
- Christ's Hope International. *Choose to Wait*. Christ's Hope International. 2003.
- Dowshen, MD, Steven. **HIV and AIDS**. April 2007. http://kidshealth.org/teen/sexual_health/stds/std_hiv.html (Accessed November 21, 2008).
- ETR Associates Resource Center for Adolescent Pregnancy Prevention. *"Not Doing It" is Not Enough: Defining Abstinence with Teens*. <http://www.etr.org/recapp/freebies/freebie200003.htm> (Accessed November 15, 2008).
- Granich, MD, MPH, Reuben and Jonathan Mermin, MD, MPH. *HIV, Health, and Your Community A Guide for Action*. Berkley, California: The Hesperian Foundation. 2001.
- Hanson Burke, Dale. *The Skeptic's Guide to the Global AIDS Crisis*. Waynesboro, Georgia: Authentic Media. 2004.
- Hill, Margaret, Harriet Hill, Richard Bagge, and Pat Miersma. *Healing the Wounds of Trauma: How the Church Can Help*. Nairobi, Kenya: Paulines Publications Africa. 2007.
- Laughlin, Megan, Wendy Bovard, and Debbie Dortzbach. *Let Your Light Shine: Caring for Children Affected by HIV. Facilitator's Book*. 2008.
- LifeWind International. *HIV Vision Seminar Community Health Evangelism*. Modesto, California: LifeWind International. 2006.
- Mann, MD, MPH, Jonathan. *AIDS in the World*. Cambridge, Massachusetts, and London, England: Harvard University Press. 1992.
- Ponton, MD, Lyn E. "Adolescent Risk-Taking: Healthy vs. Unhealthy," Adapted from *The Romance of Risk: Why Teenagers Do the Things They Do*. 1997. http://www.middleweb.com/adoles_risk.html (accessed November 15, 2008).
- Summer Institute of Linguistics. Kande's Story. *Facilitator's Manual*. SIL Africa Area. 2007
- Tillman, Kenneth G. *How To Survive Teaching Health*. West Nyack, New York: Parker Publishing Company. 1990.
- Turner, Anna and David Rhodes. *Health for Christian Schools*. Greenville, South Carolina: Bob Jones University Press. 1995.